

וְעַתָּה שָׁמְעוּ כֹל יוֹדְעֵי^{I:1}

[צִדְקָה וְ]בִינֵנוּ בְּמַעֲשֵׂי אֱלֹהִים כִּי רִיב לֹא עִם	7
בְּכֹל מְנַאצֵּנוּ כִּי בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר עֲזָבוּהוּ הִסְתִּיר פָּנָיו מִיִּשְׂרָאֵל וּמִמְקֹדְשׁוֹ	8
וַיִּתְּנֵם לְחֶרֶב וּבִזְכָּרוֹ בְּרִית רִישׁוֹנִים הַשְּׂאִיר שְׂאִרֵּיטָא [לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא	9
נִתְּנָם לְ]כֹלָה וּבִקְקָה חֲרוֹן שְׁנַיִם שָׁלוֹשׁ מֵאוֹת וְחֲשָׁעִים לְתַתּוֹ אֹתָם בִּיד	10
נְבִי וְכֹדֵנָא צָר מִלְּךָ בְּבֹל פְּקָדִים וְיִצְמַח מִיִּשְׂרָאֵל וּמֵאֲהָרֹן וְשָׁלוֹשׁ	11
מֵטָע לִירוּשָׁלַיִם אֲתָרָא צֹו וְלִדְשָׁן בְּטוֹב אֲדַמְתָּ וּבִינֵנוּ בְּעוֹנֵנוּ וּיְדַעוּ	12
כִּי אֲשֵׁמִים הֵמָּה וַיְהִיו כַּעֲוֹרִים וְכַמְגַּשְׁשִׁים דְּרַךְ שְׁנַיִם עֶשְׂרִים	13
וַיִּבְנֵן אֵל אֱלֹהֵי מַעֲשֵׂיהֶם כִּי בְּלֹב שְׁלֵם דְּרִשׁוּהוּ וַיִּקָּם לָהֶם מִוְרָה צִדְקָה	14
לְהַדְרִיכֵם לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים אֵת אֲשֶׁר וַיִּוְדַע לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים אֵת אֲשֶׁר	15
עֲשֵׂה בְּדוֹר אֲהָרֹן בְּעֵדֶת בּוֹגְדִים הֵמָּה סוֹרְרֵי דְרַךְ וְהִיאָה הָעֵת	16
אֲשֶׁר הִיא כְּתוּבָה עֲלֶיהָ כִּפְרָה סוֹרְרָה כִּן סוֹר יִשְׂרָאֵל	17
בְּעַמּוּד אִישׁ הִלְצָוֹן אֲשֶׁר הִטִּיף לְיִשְׂרָאֵל מִיָּמַי כֹּזֵב וַיִּתְּעַם בְּתַהוֹ	18
וְלֹא דְרַךְ לְהַשְׁחִי גְבַהּ עוֹלָם וְלִסוּר מִנְּתִיבוֹת צִדְקָה וְלְהַסִּיעַ גְּבוּל	19
אֲשֶׁר גְּבָלוּ רִישׁוֹנִים בְּנַחֲלָתָם לְמַעַן הַדְּבִק בָּהֶם אֵת אֲלוֹת בְּרִיתוֹ	20
לְהַסְגִּירָם לְחֶרֶב נֹקְמַת נָקָם בְּרִית בְּעֵבֹר אֲשֶׁר דְּרִשׁוּן בְּחֻלְקוֹת	21
וַיִּבְחָרוּ בְּמַהֲלֹת וַיִּצְפוּ לְפָרְצוֹת וַיִּבְחָרוּ בְּטוֹב הַצּוֹר וַיִּצְדִּיקוּ	22
רָשָׁע וַיִּרְשִׁיעוּ צְדִיק וַיַּעֲבִירוּ בְּרִית וַיִּפְרוּ חֻק וַיִּגְוּוּ עַל	23
נַפְשׁ צְדִיק וּבְכֹל הוֹלְכֵי תַמִּים תַּעֲבֵהָ נַפְשָׁהּ	24
וַיִּרְדְּפוּם לְחֶרֶב וַיִּסִּסוּ לְרִיב עִם	25

וַיִּחַר אֵף אֱלֹהִים בְּעֵדֶתָם לְהַשְׁחִי אֵת כֹּל הַמוֹנֵם וּמַעֲשֵׂיהֶם לְנֹדָה 1

לְפָנוּ vacat 2

לפנו vacat ² ועתה שמ[עו] אלי כול באי ברית ואגלה אזנכם בדרכי ³ [רשעים]	2
ומכול שבילי חט[אים] אזיר אתכם אל אהב דעת חוכמה ותושייה]	3
הציב לפנו ⁴ וערמ[ה] ודעת הם ישרתוהו ורוב סליחות עמו ⁵ [לכפר]	4
בעד כל שבי פ[שע] וכח וגבורה וחמה גדולה בלהבי אש ⁶ בכל מלאכי חבל]	5
לאין שרת ⁷ [ופליטה <לסוררי דרך ומתעבי חוק> כי לא בחר אל בהם]	6
מקד[ם] עולם ⁸ [ובטרם נוסדו ידע ⁸ את מעשיהם ויתעב את דורותם]	7
ויסתר את [פנו מן הארץ ⁹ עד מועד תומם וידע את שני מעמד]	8
ומספר { 000 } [ופרוש קציהם לכל ¹⁰ הווי עולמים ונהיות]	9
עד מה vac [יבוא בקציהם לכול שני עולם ¹¹ ובכולם הקים לו]	10
קריאים vac [למען הותיר פליטה לארץ ולמלא ¹² פני תבל]	11
מזר[עם] vac [ויו]ע[ם] ביד משיחי רוח קודשו והווי ¹³ [אמת]	12
בפרוש שמות[הם] ואת א[שר] [שנא התעה vacat ¹⁴ ועתה בנים שמעו]	13
[א]ל[י] ואג[ל]ה [עניכם לר]א[ות] ולהבין במעשי ¹⁵ אל ולבחור את]	14
[א]ש[ר] רצה ולמאוס באשר שנא להתהלך]	15
[ת]מים ¹⁶ [ב]כ[ו]ל [דרכיו ולא לתור במחשבות יצר אשמה ועיני זנות כי ¹⁷]	16
גבורי חיל נכש[לו] בו במלפנים ועד הנה בלכתם בשרירות ¹⁸ לבם נפלו]	17
עירי ה[שמים] בה נאחזו אשר לא שמרו מצות אל ¹⁹ ובניהם אשר כארזים גבהם]	18
[וכ]ה[רים] [גויותיהם] כי נפלו ²⁰ כל בשר אשר היה בחרבה כי גוע ויהיו]	19
כלו ה[יו] בעשותם את ²¹ רצונם ולא שמרו את מצות עושיהם עד אשר חרה]	20
אפה [בם] [בה תעו בני] נוח [ומשפחותיהם] בה הם נכרתים ²² אברהם]	21
[לא הלך בה ויעל און]הב ב[שמרו מצות אל ולא בחר ³ ברצון רוחו וימסר]	22
[לישחק וליעקב וישמרו ויכ]תבו [אוהבים ⁴ לאל ובעלי ברית לעולם]	23
[בני יעקב תעו בו ויענשו לפי ⁵ משגותם ובניהם במצרים הלכו]	24

The text of 4Q266 becomes even more fragmentary at this point

Section 3 (following the medieval Genizah text)

III

בה תעי בני נח ומשפחהותיהם בה הם נכרתים
אברהם לא הלך בה ויעןל אלהב בשמרו מצות אל ולא בהר
ברצון רוהו וימסור לישחק וליעקב וישמרו ויכתבו אוהבים
לאל ובעלי ברית לעולם בני יעקב תעו במ ויענשו לפני
5 משנותם ובניהם במצרים הלכו בשרירות לבם להיעץ על
מצות אל ולעשות איש הישר בעינו ויאכלו את הדם ויכרת
זכורם במדבר להם בקדש עלו ורשו את רוחם ולא שמעו
לקול עשיהם מצות יוריהם וירגנו באהליהם ויחר אף אל
בעדתם ובניהם בו אבדו ומלכיהם בו נכרתו וגיבוריהם בו
10 אבדו וארצם בו שממה בו חבו באי הברית הראשנים ויסגרו
לחרב בעזבם את ברית אל ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי שרירות
לבם לעשות איש את רצונו ובמחזיקים במצות אל
אשר נותרו מהם הקים אל את בריתו לישראל עד עולם לגלות
להם נסתרות אשר תעו במ כל ישראל שבתות קדשו ומועדי

15 כבודו עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי רצונו אשר יעשה
האדם וחיה בהם פתח לפניהם ויחפרו באר למים רבים
ומואסיהם לא יחיה והם התגוללו בפשע אנוש ובדרכי נדה
ויאמרו כי לנו היא ואל ברוי פלאו כפר בעד עונם וישא לפשעם
ויבן להם בית נאמן בישראל אשר לא עמד כמהו למלפנים ועד
20 הנה המחזיקים בו לחיי נצח וכל כבוד אדם להם הוא כאשר
הקים אל להם ביד יחזקאל הנביא לאמר הכהנים והלויים ובני

IV

צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל
מעליהם יגישו לי הלב ודם הכהנים הם שבי ישראל
היוצאים מארץ יהודה והנלויים עמהם ובני צדוק הם בחיר
ישראל קריאי השם העמדים באהרית הימים הנה פרוש
5 שמותיהם לתולדותם וקץ מעמדם ומספר צרותיהם ושני
התנורם ופירוש מעשיהם הקודש שונים אשר כפר
אל בעדם ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע וכל הבאים אחריהם
לעשות כפרוש התורה אשר התוסרו בו הראשנים עד שלים
הקץ השנים האלה כברית אשר הקים אל לראשנים לכפר
10 על עונותיהם כן יכפר אל בעדם ובשלים הקץ למספר השנים
האלה אין עוד להשתפח לבית יהודה כי אם לעמוד איש על

מצודו נבנתה הגדר רחק החוק ובכל השנים האלה יהיה
בליעל משולח בישראל כאשר דבר אל ביד ישעיה הנביא בן
אמוץ לאמר פחד ופחת ופה עליך יושב הארץ פשרו
15 שלושת מצודות בליעל אשר אמר עליהם לוי בן יעקב
אשר הוא תפש בהם בישראל ויתנם פניהם לשלושת מיני
הצדק הראשונה היא הזנות השנית ההון השלישית
טמא המקדש העולה מזה יתפש בזה והגיצל מזה יתפש
בזה בוני ההון אשר הלכו אחרי צו הצו הוא מטף
20 אשר אמר הטף יטיפון הם ניתפשים בשתים בזנות לקחת
שתי נשים בחייהם ויכור הבריאה זכר ונקבה ברא אותם

ובאי התבה שנים שנים באו אל התבה ועל הנשיא כתוב
 לא ירבה לו נשים ודויד לא קרא בספר התורה החתום אשר
 היה בארון כי לא נפתח בישראל מיום מות אלעזר
 ויהושע ויושע והוקנים אשר עבדו את העשתרת ויטמון
 5 נגלה עד עמוד צדוק ויעלו מעשי דויד מלבד דם אוריה
 ויעזבם לו אל וגם מטמאים הם את המקדש אשר אין הם
 מבדיל כתורה ושוכבים עם הרואה את דם זובה ולוקחים
 איש את בת אחיה⁷ ואת בת אחותו ומשה אמר אל
 אחות אמך לא תקרב שאר אמך היא ומשפט העריות לזכרים
 10 הוא כתוב וכהם הנשים ואם תגלה בת האח את ערות אחי
 אביה והיא שאר וגם את רוח קדשיהם טמאו ובלשון
 נדופים פתחו פה על חוקי ברית אל לאמר לא נכוננו ותועבה
 הם מדברים במ כלם קדחי אש ומבערי זיקות קורי
 עכביש קוריהם וביצי צפעונים ביציהם הקרוב אליהם
 15 לא ינקה כהר ביתו יאשם כי אם נלחץ כי אם למילפנים פקד
 אל את מעשיהם ויחר אפו בעלילותיהם כי לא עם בינות הוא
 הם גוי אבד עצות מאשר אין בהם בינה כי מלפנים עמד
 משה ואהרן ביד שר האורים ויקם בליעל את יחנה ואת

Section 4 (=CD XV:10–17)

- 1 [הנמצא לעשות בכו]ל קץ [הרשע ואל יודיעהו איש¹¹ המשפטים עד]
 2 עמדו לפני המבקר למה [יתפ]תה בה בדרשה אותו¹² וכא[שר]
 3 יקים עלו לשוב אל תורת מוש[ה] [בכול לב וכול נפש¹³ נקיאים

4 הם [ממנו] אם ימעל וכול אשר נגלה מן התורה לרוב¹⁴ המחנה
5 והן[א שג]ה בה יודיעהו המבקר אותו ויצוהו עלו וילמד
6 ¹⁵עד שנה תמימה ולפי דעתה יקרב וכול היותו אויל
7 [ומ]שוגע אל יבו וכול פתי ושוגה¹⁶ וכה עינים לבלתי ראות
8 [נ]חגר או פסח או חרש או נער זעטוט א[ל¹⁷ יבו] איש
9 [מ]אלה אל תוך העדה כי מלאכ[י] הקוד[ש בתוכם]
10 [ ] [ ] [ ] [ ]

Section 5 (=CD X 3:12)

1 [ ]
2 [ ] ° [ ]
3 [דבר מן המצוה ביד רמה עד זכו לשוב] *vacat*
4 ⁴[זה סרך לשופטי העדה [עד עשרה אנשים ברורים⁵ מן העדה] לפי העת
5 ארב[עה למטה לוי ו]אהרון ומי[שרא]ל⁶ [ששה מבו]ננים *vacat* בספר ההגי
6 וביש[ודי הברית מב]ני חמש⁷ [נ]עשרים [שנה ועד] בן ששים שנה ואל
7 [ית]יצ[ב]
8 עוד [מבן] ששים שנה ומעלה לשפוט את [העדה כ] במעל האדם⁹ מעט[ן
9 ימו]
10 [ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר] לה[סיר את] דעתם עד לו ישלימו את
9 [ימיהם על הטהר במים אל¹¹ ירחץ איש במים צואים ומו]עטים
10 [מדי מרעיל איש¹² אל יטהר במה כלי וכול גבא בסלע] אשר אין בו
bottom margin